

BELMINUUT 18

Bellen met...Hanneke Groenteman

Hanneke, jij zit normaal gesproken aan de andere kant van de tafel. Hoe was het om bij *Een buitengewoon gesprek* zelf geïnterviewd te worden? ‘Ik hou eerlijk gezegd helemaal niet van geïnterviewd worden. Maar dit was met mensen met autisme, en dat leek mij gewoon heel interessant om mee te maken. Het is een bijzonder concept en ik vond het een eer om gevraagd te worden.’

Werd je verrast door de vragen die ze stelden? ‘Ze waren verrassend open en ooprecht nieuwsgierig. Dat werkt aanstekelijk. Je spiegelt automatisch wat een ander doet in een interview. Als zij zo openhartig zijn, dan ben ik bereid om alles te vertellen wat ze willen weten. Ik heb me helemaal overgegeven aan het concept.’

De opzet van het programma - een vragenvuur van 32 interviewers - hoe pakte dat uit? ‘Het was goed georganiseerd en duurde ongeveer twee uur, maar voor een goed gesprek heb je dat natuurlijk wel nodig. Ze hadden allemaal YouTube-filmpjes bekijken, interviews gelezen en het goed voorbereid. Ik vond het een van de prettigste interviews die ik heb gehad.’

Heb je zelf recent nog een buitengewoon gesprek geleid? ‘Nou ja, ik heb zo verschrikkelijk veel interviews gedaan. Het laatste jaar geef ik voornamelijk interview les. Maar mijn gesprek voor *Zomergasten* was misschien wel een van mijn fijnste recente ervaringen.’

Wat maakte dat zo bijzonder? ‘Het is heerlijk dat je zoveel tijd hebt. En ook gewoon omdat het goed ging. Je bent eerst vreselijk zenuwachtig, en dan loopt het lekker en valt alles op zijn plek. Dat maakt me blij.’

[*Een buitengewoon gesprek*, 3/5]